

Nr 5.

*Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande
i anledning av väckt motion om slopande av socker-
ransoneringen för de enskilda hushållen.*

I en inom första kammaren väckt, till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 130, ha fru *Svenson* och herr *Lodenius* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära slopande av sockerransoneringen för de enskilda hushållen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till den inom andra kammaren väckta, likalydande motionen nr 154.

Över motionen ha yttranden inhämtats från livsmedelskommissionen, statens sockernämnd, Sveriges betodlares centralförening och Sveriges husmodersföreningars riksförbund. En redogörelse för innehållet i yttrandena finnes intagen i det av andra kammarens tredje tillfälliga utskott i anledning av sistnämnda motion avgivna utlåtandet nr 5. Till sagda redogörelse får utskottet hänvisa.

För egen del får *utskottet* anföra följande.

Motionärerna ha föreslagit slopande av sockerransoneringen för de enskilda hushållen. Att i detaljhandeln avskilja de enskilda hushållen från övriga konsumenter torde — såsom ock av statens livsmedelskommission framhållits — vara ogörligt. En uppdelning genomförd på så sätt, att partihandeln fortfarande underkastas reglering, medan den övriga handeln med socker blir fri, skulle ej leda till önskvärda resultat. En dylik åtgärd skulle nämligen med säkerhet överföra en hel del kunder från parti- till detaljhandeln. Att härigenom orättvisa skulle uppstå torde ej kunna undvikas. Den besparing, som skulle vinnas vid en partiell ransonering av sistnämnda typ, bleve ock — såsom livsmedelskommissionen påvisat — alltför ringa för att motivera ett bibehållande av sockerransoneringen i någon som helst form. Med kommissionen delar utskottet uppfattningen att en dylik reglering huvudsakligen på papperet skulle undergräva respekten för ransoneringsbestämmelser över huvud taget.

Från konsumenthåll, närmast från Sveriges husmodersföreningars riksförbund, har understrukits vikten av att under nu rådande förhållanden kunna till fullo utnyttja skogsbär och trädgårdsprodukter. Utskottet hyser samma mening och skulle gärna se, att en rikligare tilldelning av socker för konserveringsändamål kunde äga rum. Utskottet utgår emellertid från att för ransoneringen ansvarig myndighet utnyttjar varje tillfälle därtill.

Utskottet har fullt klart för sig, att frågan om såväl sockerransoneringens

slopande i sin helhet som en blott ökad tilldelning för konserveringsändamål beror av omständigheter, som för den närmare framtiden svårligen låta sig bedöma. Importen försvåras av brist på för ändamålet användbar valuta. I motsats till vad motionärerna förmodat kan nämligen inköp av socker från utlandet till övervägande delen endast ske mot dollar. Vidare framgår av sockernämndens redogörelse, att betarealen i Sverige under senare år undergått en påtaglig inskränkning med risk för minskade skördar. Hur gärna utskottet än hälsat ett slopande av sockerransoneringsen eller lättnader i densamma anser sig utskottet av här angivna skäl för närvarande ej kunna tillstyrka bifall till ett partiellt hävande av denna ransoneringsen i enlighet med motionärernas förslag. Utskottet får därför hemställa,

att ifrågavarande motion ej måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 mars 1949.

På utskottets vägnar:

BIRGER ANDERSSON.

Närvarande: herrar Birger Andersson, Hugo Sundberg, Lars Andersson, fru Flood samt herrar Petré och Boo.
